

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA nr. din .2005
privind solutionarea contestatiei formulata de **Societatea X**
inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala
sub nr.341183/13.07.2005

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Autoritatea Nationala a Vamilor prin adresa nr.37755/CUI/8/12.07.2005, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala din cadrul Ministerului Finantelor Publice sub nr.341183/13.07.2005 asupra contestatiei formulata de **societatea X**.

Societatea X contesta procesul verbal de control nr.29023/16.05.2005 incheiat de reprezentantii Directiei de Supraveghere si Control Vamal din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor privind diferente de drepturi de import, dobanzi si penalitati de intarziere aferente diferentelor de drepturi de import.

In raport de data semnarii procesului verbal de control contestat, respectiv 09.06.2005, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrata la Autoritatea Nationala a Vamilor sub nr.37755/27.06.2005, asa cum rezulta din stampila aplicata de serviciul Registratura pe originalul contestatiei, aflata la dosarul cauzei.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art.178 alin.(1) lit.c) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de societatea X.

I. In sustinerea cauzei, contestatoarea arata ca organele de control vamal au verificat documentele in momentul vamuirii marfurilor si au stabilit ca societatea beneficiaza de regim tarifar preferential.

Contestatoarea mai arata ca nu i se poate imputa faptul ca societatea exportatoare nu mai are acelasi sediu sau nu mai exista documentele care atesta originea marfurilor.

Societatea X afirma ca marfurile achizitionate au fost vandute, iar pretul de vanzare a fost stabilit in functie de pretul de achizitie si taxele vamale platite efectiv la momentul achizitionarii.

Contestatoarea considera ca stabilirea retroactiva a unor taxe superioare, dupa vanzarea acestor marfuri reprezinta pentru societate un caz fortuit, iar obligarea la plata acestor diferente de taxe, mai mari fata de profitul obtinut conduce la incapacitate de plata si inerent la faliment.

Societatea sustine ca o mare parte din suma calculata de Autoritatea Nationala a Vamilor cu titlu de diferente de drepturi de import, dobanzi si penalitati este incorecta, fiind stabilita fara dovada lipsei de origine a marfurilor, motiv pentru care aceasta solicita anularea procesului verbal de control nr.29023/16.05.2005 si implicit exonerarea de la plata diferentei de drepturi de import .

II. Prin procesul verbal de control nr.29023/16.05.2005 Directia de Supraveghere Vamala din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor a constatat urmatoarele :

Societatea X a importat din Germania in perioada mai 2000 - februarie 2003, anvelope uzate si jenti auto pentru autoturisme.

Marfurile importate au beneficiat de tratament tarifar favorabil fiind exceptate de la plata taxelor vamale in baza dovezilor de origine prezentate de societate, respectiv certificatul de origine EUR 1 sau declaratia exportatorului pe factura.

Intrucat au existat suspiciuni in ceea ce priveste caracterul original al produselor importate si autenticitatea dovezilor de origine prezentate, autoritatea vamala romana a declansat procedura de control " a posteriori" in temeiul art.32 din Protocolul nr.4 referitor la definirea notiunii de produse originare si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european, aprobat prin Legea nr.16/1993 si modificat prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.1/25.01.1997 si Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.192/2001.

Astfel, autoritatea vamala romana a purtat corespondenta cu administratia vamala din Germania in vederea stabilirii daca produsele in cauza pot fi considerate produse originare.

Prin adresa nr.Z 4215 F- 4738/03-01, inregistrata la Autoritatea Nationala a Vamilor sub nr.3032/18.01.2005, Administratia Vamala Germana a comunicat ca marfurile inscrise in facturile nr.140600/14.06.2000, nr.140600/29.07.2000 si nr.117/02.11.2000 nu sunt originare in sensul Acordului Romania - UE si in consecinta nu beneficiaza de regim tarifar preferential.

De asemenea, prin adresa nr. Z 4215 F- 4737/03-01, inregistrata la Autoritatea Nationala a Vamilor sub nr.16545/22.03.2005, Administratia Vamala Germana a precizat ca originea panourilor din fibra de sticla acoperite de certificatul EUR 1 Nr. L 192849 si inregistrata in factura nr.021/29.07.2002 nu a putut fi dovedita si din acest motiv nu se poate confirma ca aceste bunuri sunt originare in sensul Acordului Romania - UE.

In consecinta, organele de control au constatat ca societatea nu beneficiaza de regim tarifar preferential, concluzie sustinuta si de Directia Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor prin adresa nr.16545/07.04.2005, in care se mentionau urmatoarele:

- Anvelopele uzate si jentile acoperite de certificatul EUR 1 Nr. L 192850 inregistrate in factura nr.023/26.11.2002 si de certificatul EUR 1 Nr. L 151297 cu factura aferenta nr.025/03.02.2003 nu sunt marfuri originare in sensul Acordului Romania - UE si nu beneficiaza de regim tarifar preferential.

- Caracterul original al bunurilor acoperite de facturile nr.001/16.05.2000, nr.002/14.06.2000, nr.003/18.07.2000, nr.004/31.07.2000, nr.005/20.09.2000, nr.006/03.11.2000, nr.007/07.12.2000, nr.008/10.01.2001, nr.009/05.03.2001, nr.010/07.05.2001, nr.011/02.07.2001, nr.012/12.09.2001, nr.013/12.11.2001, nr.014/14.12.2001, nr.015/30.01.2002 si nr.019/25.07.2002 nu a putut fi verificat, deoarece exportatorul nu a fost gasit la adresa indicata.

Prin urmare, in temeiul prevederilor art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin Hotararea Guvernului nr.1114/2001 s-a procedat la retragerea preferintelor tarifare acordate initial prin declaratiile vamale de import pentru marfurile importate din Germania.

In conformitate cu prevederile art.141 alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei au fost calculate in sarcina societatii diferente de drepturi de import, **potrivit anexei nr.1**, parte integranta a procesului verbal de control.

In baza art.115 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, au fost calculate pana la data de 16.05.2005 dobanzi aferente diferentelor de drepturi de import, iar in conformitate cu prevederile art.120 alin.(1) din acelasi act normativ au fost calculate penalitati de intarziere aferente diferentelor de drepturi de import.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatariile organelor de control vamal si actele

normative invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retin urmatoarele :

1) Referitor la diferentele de drepturi de import, cauza supusa solutionarii o reprezinta legalitatea si temeinicia retragerii regimului tarifar preferential acordat pentru importul de marfuri efectuat de contestatoare din Germania in conditiile in care, urmare controlului “a posteriori” initiat de autoritatea vamala romana cu privire la originea bunurilor importate, s-a stabilit ca acestea nu pot fi considerate originare in sensul Acordului Romania - UE.

In fapt, societatea contestatoare a importat din Germania in perioada mai 2000 - februarie 2003, anvelope uzate si jenti auto pentru autoturisme, panouri din fibra de sticla, pentru care a prezentat la vamuire certificate de origine EUR 1 Nr.L 192849, Nr.L 192850, Nr.L 151297 si respectiv declaratia exportatorului pe facturi.

Marfurile importate au beneficiat de tratament tarifar preferential la import.

Urmare controlului *a posteriori* initiat de autoritatea vamala romana ce a avut ca obiect verificarea dovezilor de origine, s-a stabilit ca marfurile importate nu pot fi considerate originare **in sensul Acordului Romania - UE**, deci nu pot beneficia de regim tarifar preferential.

In drept, in ce priveste acordarea unui regim tarifar favorabil, la art.68 din Legea nr.141/1997 privind codul vamal al Romaniei se prevede ca :

(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în functie de felul mărfii sau de destinatia lor specifică, potrivit reglementarilor vamale sau acordurilor si conventiilor internationale la care România este parte.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicata si în cadrul unui contingent tarifar”.

In speta, contestatoarea a beneficiat de tratament tarifar favorabil la importul marfurilor din Germania intrucat la vamuire a prezentat pentru acestea certificatele de origine EUR 1 Nr.L 192849, Nr.L 192850, Nr.L 151297 si declaratiile de origine efectuate pe facturile nr.001/16.05.2000, nr.002/14.06.2000, nr.003/18.07.2000, nr.004/31.07.2000, nr.005/20.09.2000, nr.006/03.11.2000, nr.007/07.12.2000, nr.008/10.01.2001, nr.009/05.03.2001, nr.010/07.05.2001, nr.011/02.07.2001, nr.012/12.09.2001, nr.013/12.11.2001, nr.014/14.12.2001, nr.015/30.01.2002 nr.019/25.07.2002, nr.140600/14.06.2000, nr.140600/29.07.2000 si nr.117/02.11.2000.

Aceste documente au fost eliberate in baza Protocolului nr.4 referitor la definirea notiunii de “produse originare” si metodele de

cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituind o asociere intre România, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, ratificat prin Legea nr.16/1993, **Ordonanta de urgentă a Guvernului nr. 1/1997, asa cum a fost modificat de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.192/2001.**

In situatia in care are suspiciuni in ceea ce priveste dovezile de origine prezentate de contestatoare, autoritatea vamala romana are posibilitatea sa declanseze procedura de control *a posteriori*, facand astfel aplicatiunea art.32 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.1/1997 pentru ratificarea Protocolului nr.4 privind definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, in vigoare pana la data 28.12.2001, care prevedea urmatoarele :

"Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de cate ori autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni intemeiate in legatura cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor in cauza sau cu indeplinirea celorlalte conditii stipulate in acest protocol.

2. In vederea aplicarii prevederilor paragrafului 1, autoritatile vamale ale tarii importatoare returneaza certificatul de circulatie a marfurilor EUR 1 si factura, daca a fost prezentata, declaratia pe factura sau o copie de pe documente autoritatilor vamale ale tarii exportatoare, indicand, daca este cazul, motivele de fond si de forma care justifica o ancheta. Orice documente sau informatii obtinute, care sugereaza ca informatiile furnizate referitoare la dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovada a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuata de catre autoritatile vamale ale tarii exportatoare. In acest scop, ele au dreptul sa ceara orice dovada si sa realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzator.

4. Daca autoritatile vamale ale tarii importatoare hotarasc suspendarea acordarii regimului preferential pentru produsele in cauza in asteptarea rezultatelor verificarii, ele acorda liberul de vama importatorului pentru aceste produse, sub rezerva masurilor de prevedere apreciate ca necesare.

5. Autoritatile vamale care solicita verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificarii cat mai curand posibil. Aceste rezultate trebuie sa indice cu claritate daca documentele sunt autentice si daca produsele in cauza pot fi considerate ca produse originare din Comunitate, din România sau din una din tarile la care se face referire la art. 3 si 4 si dacă indeplinesc celelalte conditii stipulate in acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale”.

Aceste prevederi se regasesc și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001 pentru ratificarea Protocolului nr.4 referitor la definirea notiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, în vigoare din data de 29.12.2001.

Din adresa Autorității Naționale a Vămilor nr. nr.16545/07.04.2005, aflată în copie la dosar, fila nr.14, precum și din celelalte documente conexe la dosarul cauzei, reiese că, urmarea controlului a posteriori, bunurile care au circulat sub acoperirea certificatelor de circulație a marfurilor EUR 1 Nr.L 192850, Nr.L 151297, Nr.L 192849, și declarațiile de origine efectuate pe facturile nr.001/16.05.2000, nr.002/14.06.2000, nr.003/18.07.2000, nr.004/31.07.2000, nr.005/20.09.2000, nr.006/03.11.2000, nr.007/07.12.2000, nr.008/10.01.2001, nr.009/05.03.2001, nr.010/07.05.2001, nr.011/02.07.2001, nr.012/12.09.2001, nr.013/12.11.2001, nr.014/14.12.2001, nr.015/30.01.2002 și nr.019/25.07.2002, nu îndeplinesc regulile de origine stipulate în Protocolul nr.4 și nu beneficiază de regim tarifar preferențial, întrucât potrivit comunicării Administrației vamale germane, caracterul originar al bunurilor acoperite de facturile enumerate mai sus nu a putut fi verificat deoarece exportatorul nu a fost găsit la adresa indicată.

De asemenea, cu adresa nr.3032/10.02.2005, aflată în copie la fila nr.17 din dosar, Autoritatea Națională a Vămilor arată că urmarea a controlului a posteriori declansat pentru declarațiile de origine înscrise pe facturile nr.140600/14.06.2000, nr.140600/29.07.2000 și nr.117/02.11.2000, marfurile importate nu beneficiază de regim tarifar preferențial, întrucât acestea nu sunt originare în sensul Acordului România-Uniunea Europeană.

Având în vedere că în urma declansării procedurii de control a posteriori nu s-a putut dovedi în interiorul termenului de 10 luni prevăzut la pct.6 al art.32 din Protocol că marfurile importate de **Societatea X** sunt de origine comunitară, în conformitate cu prevederile Protocolului nr.4 referitor la definirea notiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile

Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, regimul tarifar preferential nu poate fi acordat.

Astfel, in speta sunt incidente prevederile art.107 din Hotararea Guvernului nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României care prevede :

“În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezulta ca acordarea regimului preferential a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia masuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare”.

In consecinta, in mod legal organele vamale romane au dispus retragerea preferintelor tarifare initial acordate societatii contestatoare si calcularea drepturilor vamale datorate.

Simpla prezentare a unui bun sau produs achizitionat din UE precum si simpla prezentare a unei dovezi de origine nu creeaza in favoarea importatorului un drept irevocabil de acordare a tarifului vamal preferential datorita faptului ca Romania a ratificat protocolul international mai sus invocat care prevede in mod expres controlul "a posteriori" privind validitatea documentelor prezentate la vamuire.

Referitor la sustinerea contestatoarei ca "nu i se poate imputa faptul ca societatea exportatoare nu mai are acelasi sediu sau nu mai exista documentele care atesta originea marfurilor", aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei deoarece in conformitate cu dispozitiile art.17 pct.3 si art.21 pct.3 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin [Ordonanța de urgență](#) a Guvernului nr. 192/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 849 din 29 decembrie 2001, **exportatorul** care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 **trebuie să prezinte oricand, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare** în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, **toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.**

Totodata, **exportatorul care întocmește o declarație pe factură trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.**

In raport de aceste dispozitii legale se desprinde concluzia ca pentru mentinerea preferintelor tarifare acordate importatorului,

exportatorul are obligatia de a face in orice moment dovada originii marfurilor la cererea autoritatii vamale din tara respectiva.

Cu alte cuvinte nu autoritatea vamala din tara importatorului ci autoritatea vamala din tara exportatorului trebuie sa intreprinda demersuri si sa staruie in dovedirea caracterului original al marfurilor tranzactionate, sarcina probei revenind exclusiv exportatorului care asa cum s-a retinut mai sus, este obligat sa puna la dispozitia autoritatilor vamale documentele care dovedesc originea marfurilor respective.

In consecinta, stabilirea diferentelor de drepturi de import a avut la baza procedura de control *a posteriori* prevazuta in conventiile internationale la care Romania este parte, precum si legislatia vamala romana.

Rezulta ca **Societatea X** datoreaza diferentele de drepturi de import pentru marfurile importate in perioada supusa controlului, aceste drepturi vamale de import fiind calculate in deplina concordanta cu dispozitiile legale in vigoare, urmand sa se respinga ca neintemeiata contestatia societatii pentru diferente de drepturi de import.

In ceea ce priveste afirmatia contestatoarei referitoare la faptul ca marfurile importate au fost deja vandute, iar obligarea societatii la plata diferentelor de drepturi vamale stabilite de organele vamale ar conduce la incapacitate de plata si la faliment se retine ca aceasta nu constituie un motiv pentru exonerarea de obligatiile bugetare stabilite la control, societatea avand posibilitatea sa se indrepte impotriva exportatorului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin neprezentarea dovezilor de origine la cererea organului vamal.

2) Referitor la dobanzile si penalitatile de intarziere aferente diferentelor de drepturi de import, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate pronunta pe fond asupra acestei sume in conditiile in care contestatia nu este motivata.

In fapt, prin procesul verbal nr.29023/16.05.2005, organele vamale au calculat de plata in sarcina societatii, dobanzi aferente diferentelor de drepturi de import, in temeiul prevederilor art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.113/1999, a Ordonantei Guvernului nr.26/2001 si art.115 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

De asemenea a fost calculata de plata in sarcina societatii penalitati de intarziere aferente diferentelor de drepturi de import, in temeiul prevederilor art.13 ^ 1 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind colectarea creantelor bugetare, astfel cum a fost

modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001 si art.120 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Accesoriile au fost calculate pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, pana la data de 16.05.2005.

Se retine ca **Societatea X** nu si-a motivat aceste capete de cerere prin contestatia formulata impotriva procesului verbal nr.29023/16.05.2005 inregistrata la Autoritatea Nationala a Vamilor sub nr.37755/27.06.2005.

In drept, art.175 (1) lit.c) si d) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede urmatoarele :

“Forma si continutul contestatiei

(1) Contestatia se formulează în scris si va cuprinde :

[...] c) motivele de fapt si de drept

d) dovezile pe care se intemeiaza”..

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca societatea nu aduce nici un argument referitor la cuantumul dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente diferentelor de drepturi de import calculate prin procesul verbal nr.29023/16.05.2005, data de la care au fost calculate accesoriile, baza de calcul a acestora, numarul de zile de intarziere si cota de dobanzi si penalitati aplicata, precum si faptul ca stabilirea de dobanzi si penalitati de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul de natura drepturilor vamale, contestatia va fi respinsa ca nemotivata pentru dobanzi si penalitati de intarziere aferente diferentelor de drepturi de import.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.32 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.1/1997 pentru ratificarea Protocolului nr.4 referitor la definirea notiunii de “produse originare” si metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, si Comunitățile Europene si statele membre ale acestora, pe de altă parte, art.32 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.192/2001, art.107 din Hotararea Guvernului nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, art.175 (1) lit.c) si d), coroborate cu art.185 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata se :

DECIDE

1) Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de societatea X pentru diferente de drepturi de import.

2) Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulata de societatea X pentru dobanzi si penalitati de intarziere aferente diferentelor de drepturi de import.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Bucuresti, in termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.